

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.395/2011/14.sz.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2011. szeptember 19-én megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette az alábbi

végzést:

A különös kegyetlenséggel, több emberen, részben tizennegyedik életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett emberölés büntettének kísérlete miatt I.rendű vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2011. április 20-án kihirdetett 6.B.168/2010/43. számú ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlottak által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 5.625 (ötezer-hatszázhuszonöt) Ft - II.r. vádlottat - terhelő bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság az első fokú határozatával I.r. és II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d), f) és i) pontja szerint minősülő (különös kegyetlenséggel, több emberen, tizennegyedik életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett) emberölés büntettében, valamint a Btk. 324. § (4) bekezdés a) pontja szerinti rongálás büntettének kísérletében, mint társtetteseket.

Ezért I.r. vádlottat halmazati büntetésül 7 év fegyházra és 7 év közügyektől eltiltásra,

II.r. vádlottat - a Ceglédi Városi Bíróság 8.TM.75/2008/2. számú végzése próbára bocsátást kimondó rendelkezésének hatályon kívül helyezése és a lopás vétsége miatt alkalmazott próbára bocsátás megszüntetése mellett - 7 év 4 hónap fegyházra és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztésbe beszámította a vádlottak által előzetes fogva tartásban töltött időt, rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen I.r. vádlott és védője a büntetés enyhítéséért, II.r. vádlott és védője téves minősítés miatt és a büntetés enyhítése céljából jelentettek be fellebbezést. Az I.r. vádlott védője a perorvoslatot írásban részletesen indokolta, melyben kifejtette, hogy a feltárható alanyi és tárgyi tényezők alapján a büntetés enyhítése indokolt.

Az ügyész nem élt jogorvoslattal.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.121/2010.számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen a fellebbezéssel támadott határozat helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a vádlottak és a védők a jogorvoslataikat fenntartották.

A fellebbezések nem alaposak.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált.

A felülbírálat során megállapította, hogy a megyei bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva, ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve, a bizonyítás anyagára alapítottan, a bizonyítékok okszerű, logikus mérlegelését követően megalapozott, a Be. 351.§ (2) bekezdésben megjelölt hibáktól mentes tényállást állapított meg, mely az idézett törvényi szakasz (1) bekezdése szerint a másodfokú ítélezés alapját képezte. Az elsőfokú bíróság határozata rendelkezéseit kifogástalanul, teljes körűen megindokolta.

Részletesen értékelte a személyi bizonyítékokat, így valamennyi terhelti és az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges tanúvallomást, mint ahogy a szakértői és okirati bizonyítás anyagát is. A bizonyítékokat egyenként és kölcsönösen is alapos, részletes vizsgálat alá vonta. Az első bírói bizonyíték-értékelés példaértékű, az abban foglaltakkal a másodfokú bíróság is egyetértett.

A megyei bíróság törvényesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jognak. A megyei bíróság e részben is részletes, megalapozott indokolást adott. Nem tévedett, amikor mindkét vádlottnál megállapította az eshetőleges ölési szándékot és a befejezett kísérletet, mely nyilvánvalóan távolinak minősül. Helyesen jutott arra a következtetésre is, hogy a tűzhalál lehetősége folytán a különös kegyetlenség, a több sértett személye miatt a több emberen elkövetés, a gyermekkorú sértett érintettsége miatt pedig részben a tizennegyedik életévet be nem töltött személy sérelmére elkövetés is súlyosabban minősíti az emberölést a Btk. 166. § (2) bekezdés d), f) és i) pontjaiban foglaltak szerint.

Meggyőzően indokolta a megyei bíróság azt is, hogy miért nem minősülhet a vádlotti cselekménysor gondatlan vétségnek, és mely okok folytán nem kerülhetett sor közveszély-okozás megállapítására.

Az irányadó tényállás alapján vizsgálendő volt, hogy a vádlottak cselekménye nem értékelhető-e előre kiterveltként, vagy aljas indokból elkövetettként [Btk. 166. § (2) bekezdés a) és c) pont]. A tényállás szerint ugyanis a vádlottak a cselekmény részleteit eltervezték és tettüket bosszú vezérelte. A vádlotti cselekvőséget kiváltó előzményi történés és a támadás között csupán pár óra telt el. A terhelti cselekménysor tervezettség, megszervezettség nem érte el azt a szintet, mely alapot adna az előre kiterveltség megállapítására. E minősítés megállapítása ellen főként az a körülmény szól, hogy a vádlottak terhére egyenes ölési szándék nem igazolható, az pedig feltétele az előre kitervelt módon végrehajtott ölésnek.

A vádlottak ugyan bosszúból cselekedtek, de emberileg, erkölcsileg részben érthető volt a felindulásuk a korábbi bántalmazás miatt. Ezért olyan kirívóan súlyosan méltánytalan ok nem tárható fel, mely aljas indoknak minősülne.

Törvényes a rongálás büntette kísérletének megállapítása is.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket feltárta és azoknak kellő nyomatékot tulajdonítva - a Btk.2. §-a szerint helytállóan az elkövetéskor hatályos törvényt alkalmazva - a bűncselekmények tárgyi súlyához, valamint az elkövetők személyi körülményeihez igazodó, a törvényi rendelkezéseknek megfelelő fő- és mellékbüntetést szabott ki. A több oknál fogva súlyosabban minősülő emberölés kísérlete és a rongálás büntettének kísérlete miatt a büntetés enyhítésével kiszabott halmazati büntetések eltúlzottan szigorúnak nem tekinthetők, lényeges enyhítésre nincs törvényes alap, ezért az arra irányuló védelmi fellebbezések eredményre nem vezethettek. Az enyhítés ellen ható körülmény az is, hogy az utóbbi időszakban a régióban elszaporodtak a benzines palackok használatával, tűzgyújtás által elkövetett, családok elleni támadások. A büntetések neme, mértéke és végrehajtási fokozata is megfelel a büntető törvénynek. Enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazásának a Btk. 45. § (2) bekezdése szerinti feltételei nem állnak fenn, mivel azt a bűncselekmény indítéka egyértelműen kizárja, amint arra megalapozottan mutatott rá az elsőfokú bíróság.

Az ítélet járulékos kérdésekben hozott rendelkezései a jogszabálynak szintén megfelelnek.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdés alkalmazásával - helytálló indokai alapján is - helybenhagyta.

Az első fokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú elbírálásig előzetes fogva tartásban töltött időnek a főbüntetésbe történő beszámítása a Btk.99.§ (1) bekezdésén alapszik. A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezése a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2011. szeptember 19.

Dr. Kardos Sándor sk.	. Hágér Tamás sk.	. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

ZÁRADÉK: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 6.B.168/2010/43. számú ítélete a másodfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2011. szeptember 19.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

